antifa skonaki

ΤΕΥΧΟΣ #7 | 12/2017

Δεκέμβρης 2008

9 χρονιά μετά...
ΔΕ ΞΕΧΝΑΜΕ, ΔΕ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

Στις 6 Δεκέμβρη του 2008 ο 15χρονος μαθητής **Αλέξης Γρηγορόπουλος** πέφτει νεκρός από την σφαίρα του μπάτσου Επαμεινώνδα Κορκονέα στα εξάρχεια. Από την πρώτη κιόλας στιγμή ξεκίνησαν αυθόρμητες πορείες σε όλες τις πόλεις οι οποίες είχαν συγκρουσιακό χαρακτήρα. **Σ'αυτές συμμετείχαν μαθητές οι οποίοι αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν καταλήψεις στα σχολεία τους,** με σκοπό να δηλώσουν και αυτοί την οργή τους απέναντι στην εν ψυχρώ δολοφονία του Γρηγορόπουλου και την άρνησή τους να επιστρέψουν στην κοινωνική ομαλότητα. Η επιστροφή στην ομαλότητα προωθήθηκε από μπάτσους, με καταστολή των εξεγερμένων, μμε

με δελτία ειδήσεων που μιλούσαν για *«γνωστούς-άγνωστους που τα σπάνε»*, και κόμματα «*να καταδικάζουν την βία από όπου κι αν προέρχεται*».

Οι τότε εξεγερμένοι στοχοποίησαν μέσω των πορειών αστυνομικά τμήματα εκφράζοντας έτσι την οργή τους. **Η δολοφονία του 15χρονου μαθητή δεν ήταν ένα μεμονωμένο περιστατικό αλλά ένα κομμάτι την κρατικής καταστολής. Σήμερα ο ρόλος του μπάτσου παραμένει ο** ίδιος, **να εξασφαλίζει την κοινωνική ομαλότητα.**

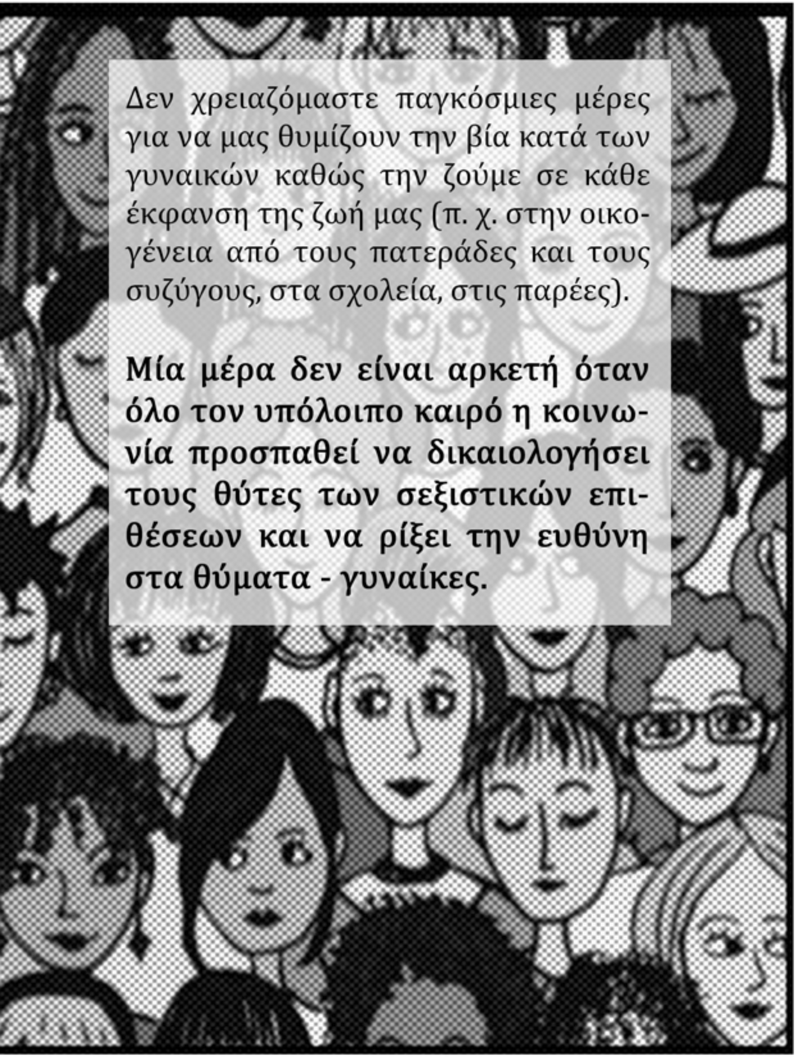
Τώρα μπαίνουν μέσα στα σχολεία, καταστέλλουν καταλήψεις και εκφοβίζουν μαθητές. Εννιά χρόνια μετά...

Η ημέρα ενάντια στην βία κατά των γυναικών είναι μια βιτρίνα

Η 25η Νοεμβρίου έχει ανακηρυχθεί από τον οηε ως η παγκόσμια ημέρα ενάντια στην βία κατά των γυναικών. Συνηθίζεται αυτές τις ημέρες να παρουσιάζεται το ζήτημα τόσο από πολιτικούς όσο και από τα μήντια εκφράζοντας την υποτιθέμενη αγανάκτηση τους απέναντι σ' αυτή την πραγματικότητα. Όλοι αυτοί ξεχνάνε όμως κάτι. Ότι η **σεξιστική βία είναι καθημερινή** και πως οι σεξιστικές επιθέσεις δεν γίνονται από «*τρελούς*» ή «*ψυχασθενείς*» όπως συνηθίζεται να τους παρουσιάζουν.

Συμβαίνουν από άντρες που έχουν επίγνωση της εξουσίας που τους δίνει η πατριαρχική κοινωνία.

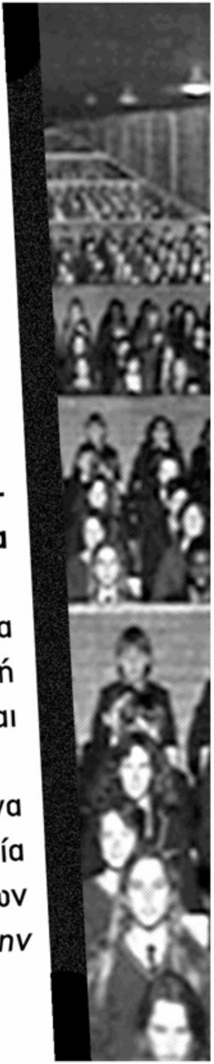
Δεν χρειαζόμαστε παγκόσμιες μέρες για να μας θυμίζουν την βία κατά των γυναικών καθώς την ζούμε σε κάθε έκφανση της ζωή μας (π. χ. στην οικογένεια από τους πατεράδες και τους συζύγους, στα σχολεία, στις παρέες).

Μία μέρα δεν είναι αρκετή όταν όλο τον υπόλοιπο καιρό η κοινωνία προσπαθεί να δικαιολογήσει τους θύτες των σεξιστικών επιθέσεων και να ρίξει την ευθύνη στα θύματα - γυναίκες.

Ενάντια στην καταπίεση της οικογένειας!

Στις 24 Νοέμβρη έξω από σχολικό συγκρότημα της αγυιάς, πατέρας αφού είδε την κόρη του να περπατά χέρι χέρι με ένα συμμαθητή της, ξεκίνησε να χτυπάει το κεφάλι της σε κάδο σκουπιδιών και σταμάτησε μόνο όταν παρενέβησαν περαστικοί. Τελικά την πήρε και έφυγαν...
για να συνεχίσει ίσως;;

Η οικογένεια αποτελεί έναν κατα-πιεστικό θεσμό που σκοπό έχει να πειθαρχήσει τα παιδιά.
Πιο συγκεκριμένα όταν πρόκειται για κορίτσια γίνεται ακόμα πιο αυστηρή καθώς πρέπει να μάθουν να είναι «*σεμνές*»...
Προφανώς όταν κάποια αρνείται να υπακούσει πρέπει να δεχτεί την βία (από λεκτική μέχρι και σωματική) των γονιών που «*προσπαθούν να την φέρουν στον σωστό δρόμο*»...

Το έντυπο που κρατάς στα χέρια σου είναι μια αντιφασιστική έκδοση δρόμου που συζητάμε, γράφουμε, πληρώνουμε και μοιράζουμε συλλογικά σαν Αντιφασιστική Συνεννόηση 65 (Α.Σ.65). Είναι μια προσπάθεια να αποτυπώσουμε στο χαρτί τις αντιφασιστικές σκέψεις και εμπειρίες μας και να τις μοιράσουμε χέρι με χέρι σε όσα περισσότερα σχολεία μπορούμε. Σίγουρα, αν έχεις και το ελάχιστο αντιφασιστικό συναίσθημα, θα έχεις βρεθεί στην άβολη στιγμή να ακούς τις μαλακίες του κάθε ρατσιστή καθηγητή, του κάθε φασίστα συμμαθητή, του κάθε σεξιστή φίλου. Ε, αυτή είναι μια έκδοση κομμένη και ραμμένη στα μέτρα οποιουδήποτε και οποιασδήποτε δε γουστάρει μία αυτή τη φάση και θέλει να αναλάβει δράση. Αν σε ενδιαφέρουν αυτά που λέμε και γράφουμε, μπορείς να βρεις υλικό μας κάθε μέρα μετά τις 7 στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Ανατόπια (τσαμαδού 81 - ανάμεσα στην κανακάρη και στην καραισκάκη)

Επίσης στο site: as65patra.wordpress.com
mail: as65.patra@gmail.com